

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně: **N. S.**, zastoupená Mgr. Tomášem Císařem, advokátem, sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2019, č. j. MV-50305-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2020, č. j. 9 A 63/2019 - 57, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2019, č. j. MV-50305-4/SO-2019. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 2. 2019, č. j. OAM-43294-40/DP-2012, jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítnuta žádost stěžovatelky o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

[2] Stěžovatelka společně s kasační stížností podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který doplnila podáním ze dne 23. 10. 2020. Uvedla, že již samo negativní rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ji nutí k opuštění území, což pro ni znamená zcela zásadní újmu, nesrovnatelnou s případnou hrozbou, kterou by (navzdory své dosavadní bezúhonnosti) mohla představovat pro veřejný pořádek. Stěžovatelka poukázala především na aktuální rodinnou situaci. Na území České republiky žije více než deset let (po celou dobu legálně) se svým partnerem, s nímž uzavřela církevní sňatek, považují se tedy za manžele. Společně pečují o nezletilou dceru, která chodí v České republice do školy a má zde všechny

kamarády. Partner i dcera zde pobývají na základě povolení k trvalému pobytu. V současnosti se partneři starají rovněž o druhorozené dítě, přibližně jednoroční. Stěžovatelka doplnila, že na území domovského státu nemá žádné zázemí, a už vůbec ne možnost pečovat o své děti, které nelze (s ohledem na jejich věk) zanechat v péči otce na území České republiky. Stěžovatelka zmínila také současnou situaci spojenou s celosvětovou pandemií koronaviru a s tím související cestovní omezení a finanční potíže rodiny.

[3] Žalovaná práva vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyužila.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako „*dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení*“ před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu.

[9] Stěžovatelce je možno přisvědčit, že nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bude povinna opustit území České republiky. Aby však mohlo být návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno, musejí k „pouhé“ existenci pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu přistoupit další okolnosti (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018 - 26, nebo ze dne 22. 5. 2019, č. j. 1 Azs 405/2018 - 58), což bylo v daném

pokračování

případě naplněno. Stěžovatelka tvrzenou újmu plynoucí z nutnosti vycestovat z České republiky, pokud by účinky rozhodnutí o neprodloužení povolení k pobytu nebyly pozastaveny, spojila se zásahem do soukromého a rodinného života na území České republiky, kde pobývá více než deset let; nyní společně se svým partnerem a nezletilými dětmi, které jsou odkázány na její osobní péči.

[10] V souzeném případě tak je možno dovodit přímý dopad rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu do soukromého a rodinného života stěžovatelky, neboť na území České republiky pobývají její nezletilé děti i partner, který rodinu materiálně zabezpečuje. Podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám má proto Nejvyšší správní soud za splněnou.

[11] Ve vztahu k hodnocení naplnění další podmínky, tj. možného rozporu s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud uvádí, že pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo jevit z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale i zde je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci (zde stěžovatelce) s intenzitou narušení veřejného zájmu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Důvodem zamítnutí žádosti stěžovatelky, kterým bylo v daném případě neplnění účelu pobytu (podnikání – účast v právnické osobě) s odůvodněním, že nevykonávala funkci jednatele, nepředstavuje v posuzovaném případě bezpečnostní či jiné riziko pro Českou republiku. Setrvání stěžovatelky na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, nenarušuje důležitý veřejný zájem, čímž je naplněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovatelčině návrhu vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu